



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 73/2017
01.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда, Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Ђурђице Јевтић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 2К бр. 15/16 од 26.05.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 1263/16 од 13.09.2016. године, у седници већа одржаној дана 01.02.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Ђурђице Јевтић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 2К бр. 15/16 од 26.05.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 1263/16 од 13.09.2016. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву 2К бр. 15/16 од 26.05.2016. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело. Истовремено окривљеном је изречена и новчана казна у износу од 100.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде и одлучено да ако окривљени не плати изречену новчану казну у наведеном року иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљеном је изречена и мера безбедности забрана присуствовања фудбалским утакмицама ФК „ББ“ из ... у трајању од једне године од дана правноснажности пресуде а извршиће се тако што ће се окривљени лично јављати непосредно пре почетка времена одржавања одређених фудбалских утакмица у Полицијску станицу у Врњачкој

Бањи и боравити у њиховим просторијама за време одржавања фудбалске утакмице, а ако окривљени прекрши забрану присуствовања фудбалским утакмицама ФК „ББ“ из ..., одлучено је да ће суд опозвати изречену условну осуду.

Истом пресудом оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу, док је окривљени обавезан да плати трошкове паушала у износу од 2.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, као и остале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 1263/16 од 13.09.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 2К бр. 15/16 од 26.05.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр. 1263/16 од 13.09.2016. године, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адв. Ђурђица Јевтић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) и став 2. тачка 1) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине обе нижестепене пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или пак да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе. Бранилац такође предлаже да Врховни касациони суд сагласно одредби члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, у смислу члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Ђурђице Јевтић, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а наиме да је правноснажна пресуда заснована на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда не може заснивати и као недозовљен доказ означава Извештај о јављању у хитну службу Здравственог центра „ВВ“ у ... од 07.06.2014. године који по ставу браниоца није издат у прописаном облику, односно садржи недостатке због којих се не може користити као доказ у поступку а све из разлога што на истом извештају стоји руком дописано „лака телесна повреда у виду отока патионог дела главе“, затим испод тога стоји „туча“, наведено без печата и потписа овлашћеног лекара, па је

нејасно у ком тренутку је то дописано и од стране ког лица. Осим тога, по ставу браниоца и сама садржина наведеног извештаја је нејасна, јер преостали део исправе садржи податке о радној дијагнози, где је наведено „...“ а као одређена терапија стоји „...“, а који лек нема никакве везе са постављеном дијагнозом.

Истакнуте наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује неоснованим, а из следећих разлога:

Према одредби члана 16. став 1. ЗКП судске одлуке се не могу заснивати на доказима који су непосредно или посредно, сами по себи или према начину прибављања у супротности са Уставом, овим Закоником, другим законом или општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима, осим у поступку који се води због прибављања таквих доказа, док је чланом 84. став 1. ЗКП прописано да докази који су прибављени противно члану 16. став 1. тог законика (незаконити докази) не могу бити коришћени у кривичном поступку.

Према члану 438. став 2. тачка 1) ЗКП, битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама тог законика не може заснивати, дакле, за постојање ове битне повреде одредаба кривичног поступка, нужно је да је судска одлука заснована на доказу који је сам по себи или према начину прибављања у супротности са одредбама ЗКП.

По оцени Врховног касационог суда, Извештај о јављању у хитну службу Здравственог центра „ВВ“ у ... од 07.06.2014. године јесте доказ који је суд извео на главном претресу али на истом није засновао пресуду већ тежину и механизам повређивања оштећеног ГГ суд утврђује из налаза и мишљења вештака специјалисте судске медицине др Мирјане Бањанац, коју је суд и непосредно испитао на главном претресу а који налаз и мишљење се заснива на медицинској документацији службе Хитне медицинске помоћи Здравственог центра „ВВ“ у ... од 09.09.2014. године у коме је наведено да се оштећени јавио на преглед, да је задобио крвни подлив у потиљачном пределу главе дужине 2цм и ширине 3цм и да је повреда нанета тупином замахнутог механичког оруђа, па се након предочавања евентуалних механизма за наношење повреде оштећеном вештак изјаснио да је ударац оштећеном највероватније нанет или стиснутом шаком или кореним делом дланене стране шаке имајући у виду анатомски облик потиљка главе за наношење ове повреде, а који налаз и мишљење вештака је суд оценио као јасан, доследан, дат од стране стручног лица за ту врсту вештачења и исти ничим није доведен у сумњу а механизам и начин повређивања је у потпуности утврђен.

С`тога су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног о учињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП оцењени неоснованим, због чега је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у том делу сагласно одредби члана 490. и 491. став 1. ЗКП одбио као неоснован.

Надаље, бранилац окривљеног као разлог подношења захтев за заштиту законитости истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП наводима да пресудом није потпуно решен предмет оптужбе, при чему само формално означава ову повреду због које је подношење захтева дозвољено, али исту не образлаже, па је нејасно у чему се истакнута повреда састоји, због чега је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у том делу сагласно члану 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Врховни касациони суд такође недозвољеним оцењује и наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима како то из образложења захтева произилази указује на повреду члана 16. став 4. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама.

Ово с`тога што истакнуте повреде члана 16. став 4. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање сагласно члану 485. став 4. ЗКП у коме су таксативно наведене повреде због којих окривљени односно бранилац окривљеног могу поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, није предвиђена могућност подношења захтев за заштиту законитости по основу члана 16. став 4. и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, те је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у том делу сагласно члану 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен.

С`тога је Врховни касациони суд, из изнетих разлога захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП одбио као неоснован сагласно члану 490. и 491. став 1. ЗКП, а у односу на повреду члана 16. став 4. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање сагласно одредби члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**